

Република Србија
МИНИСТАРСТВО РУДАРСТВА И
ЕНЕРГЕТИКЕ

Број: 312-01-00795/2015-06

Датум: 29.08.2017.године

Београд
РМ

Министарство рударства и енергетике, Краља Милана 36, на основу члана 71. Закона о енергетици („Службени гласник РС”, број 145/14) и члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16), по захтеву привредног друштва „МК-FINTEL WIND АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО БЕОГРАД” из Београда, Булевар Михајла Пупина бр. 115Е, које заступа законски заступник директор Tiziano Giovannetti, за продужење статуса привременог повлашћеног произвођача електричне енергије, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Признаје се право привредном друштву „МК-FINTEL WIND АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО БЕОГРАД” из Београда, Булевар Михајла Пупина бр 115Е, матични број: 20392126, ПИБ: 105512758, на продужење статуса привременог повлашћеног произвођача електричне енергије.

2. Статус привременог повлашћеног произвођача електричне енергије који је стечен по основу решења бр. 312-01-00795/2015-06 од 08. априла 2016. године продужава се до 12. јуна 2020.године.

Образложење

Привредно друштво „МК-FINTEL WIND АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО БЕОГРАД” из Београда, Булевар Михајла Пупина бр 115Е, поднело је 17. маја 2017. године захтев за продужење статуса привременог повлашћеног произвођача електричне енергије за електрану на ветар „КОШАВА”, признатог за 68 MW од укупно 117 MW инсталисане снаге, а која се планира изградити у граду Вршцу.

Странка захтев заснива на члану 71. став 5. Закона о енергетици, члану 15. став 1. тачка 2) Уредбе о условима и поступку стицања статуса повлашћеног произвођача електричне енергије, привременог повлашћеног произвођача и произвођача електричне енергије из обновљивих извора енергије („Службени гласник РС”, број 56/16) (у даљем тексту: Уредба) који предвиђају, у случају непредвидивих околности, продужење статуса привременог повлашћеног произвођача за период који је потребан да се отклоне дејства непредвидивих околности које спречавају привременог повлашћеног произвођача да стекне статус повлашћеног произвођача у складу са Законом о енергетици.

У образложењу за примену наведених прописа странка наводи две чињенице које представљају самосталне случајеве прописане чланом 15. Уредбе да се сматрају непредвидивом околношћу изван моћи привременог повлашћеног произвођача.

Прва се односи на кашњења Владе од скоро шест месеци да донесе уредбе из области подстицаја обновљивих извора енергије које су од значаја за стицање статуса повлашћеног произвођача и представљају непредвидиву околност за привременог повлашћеног произвођача, услед које није могао да настави са реализацијом изградње предметне електране на ветар. Због тога, странка тражи да јој се, по том основу, рок

трајања статуса привременог повлашћеног произвођача продужи за 5 месеци и 16 дана колико је трајало кашњење.

Друга се односи на кашњење Покрајинског секретаријата за енергетику, грађевинарство и саобраћај, Аутономне Покрајине Војводине да изда локацијске услове за изградњу далековода 110 kV од значаја за прикључење електране на ветар „КОШАВА” у прописаном року, наводећи да је захтев за издавање локацијских услова поднела 6. фебруара 2017. године, а да поступајући покрајински орган није у року донео одлуку због чега је била приморана да уложи жалбу 08. маја 2017. године Влади Аутономне Покрајине Војводине. За наведену околност, странка је у виду доказа приложила примерак уложене жалбе. Странка је навела да се последице, од значаја за изградњу електране који трпи због кашњења надлежног покрајинског органа, састоје у замрзавању преговора са финансијерима, јер нису у року добили наведене локацијске услове које су финансијери условили, између осталог, за званично одобравање финансирања изградње електране. Због тога захтева, да јој се по том основу, статус привременог повлашћеног произвођача продужи за још 8 месеци, образлажући да јој је толики период потребан да се нађе у положају у коме би била да је по захтеву за издавање локацијских услова решено у законом прописаном року.

Уз захтев странка је доставила анкес банкарске гаранције број: 10506000000084232, коју је издала „АИК Банка” а.д. Београд, од 20.07.2015. године са продужењем њеног важења до 15.07.2020. године.

Разматрајући наводе странке у контексту одредби члана 71. став 5. Закона о енергетици и члана 15. став тачка 2) Уредбе, поступајући орган налази да је захтев странке основан да се статус привременог повлашћеног произвођача продужи.

До закључка о основаности захтева странке, поступајући орган је дошао прихватањем као неспорне чињенице да су општа акта донета 13. јуна 2016. године којима се ближе уређују подстицајне мере за повлашћене произвођаче електричне енергије неопходна за стицање статуса повлашћеног произвођача и да кашњење у њиховом усвајању заиста представљају непредвидиву околност за привременог повлашћеног произвођача, а у овом случају странке.

Прихваћени су и наводи у погледу чињенице кашњења Покрајинског секретаријата за енергетику, грађевинарство и саобраћај, Аутономне Покрајине Војводине да изда локацијске услове у прописаном року за изградњу далековода 110 kV од значаја за прикључење електране на ветар „КОШАВА”, с обзиром да локацијски услови представљају појединачан акт без којег не може да се прибави одобрење за прикључење који представља обавезан документ за стицање статуса повлашћеног произвођача према одредби члана 20. став 3. тачка Уредбе и од непосредног је утицаја на време потребно за стицање статуса повлашћеног произвођача електричне енергије у законском року.

Увидом у примерак жалбе коју је странка приложила утврђено је да је странка уложила правно средство против непоступања надлежног органа у прописаном року у смислу члана 15. став 2. Уредбе.

Странка је обезбедила адекватно трајање финансијског средства обезбеђења у смислу члана 22. Уредбе.

Подводећи на тако утврђено чињенично стање одредбе члана 71. став 5. Закона о енергетици и члана 15. Уредбе, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

У складу са тарифним бројем 141. Тарифе републичких административних такси из Закона о републичким административним таксама („Службени гласник РС”, бр. 43/03, 51/03-исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05 – др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 35/10, 70/11– др. закон, 55/12 – др. закон и 93/12, 47/13,65/13, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15 и 50/16) наплаћена је такса за захтев у износу 1.150,00 динара и такса за решење у износу од 11.520,00 динара.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Влади Републике Србије у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење доставити:

1. Подносиоцу захтева
2. Лицу одговорном за вођење регистра повлашћених произвођача електричне енергије у Министарству
3. Архиви